

Oh, luna, ti poglej me,
sem grešnik tu skesan,
sem rodne brate streljal,
prepozno zdaj spoznam.

Oj dekle, ti si kriva,
da umiram tukaj sam,
saj ja v domačem kraju
vse ljubljene imam.

Si vedno me prosila:
»Ubogaj, dragi, me!«
Ubogal sem in z Nemci šel,
sedaj preklinjam te.

Kristina Gartner-Martina

Spanje pod brezo

(Breza ogovarja padlega partizana)

Tam za potokom
breza šumi,
v vetru se maje
in tiho želi:

Jaz v vejah ti pela
bom pesmi vse dni
in tudi vse tiste
prečute noči.

»V vetru ti spavaj,
junak, pod menoj,
čeprav joče v noči
dekle za teboj.«

Ko deklica plaka
in misli nate,
prav mило zdihuje:
»Povrni mi se!«

Zastonj so nje želje
in klici srca,
ker smrt te v objemu
že dolgo ima.

Kristina Gartner-Martina

Brez naslova

Tečę voda, teče, vodica šumeča.
Tam ob njej pa v gozdu spava moja sreča.
Kadar zrem gomilo, solze točim vroče:
Da bi tukaj spal ti? Ah, saj ni mogoče.
Mar ti ni pretesno v hladni, ozki jami?
Vstani! Pridi k nama, da ne bova sami!
Ko v večerih dolgih o dneh minulih sanjam
k tvoji mali hčerki trudno glavo sklanjam.
Le v očeh nedolžnih, ki me zro žareče,
gledam še odseve že minule sreče.
Kje so tisti dnevi, kje presrečna doba?
In ljubezen moja — umira v temi groba.

Marinka Demšar-Jana, Miloška